

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Mirus euentus; Capra à lupo raptanda, cornua in eius fauces ingerit, ambo
in equi tergum delabuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

„ Abiturientem de vepreto corporis
 „ Cingunt animulam, sic vorare gestiunt.
 Dein minante dexterâ terrens canes,
 „ Famulosque nutu commonens: Abi citus,
 „ Abi, inquit & te, quidquid adstantes hient,
 „ In densa condeare mora, mi lepulcule.
 Dixerat. Ab arce victor actutum suâ
 Lepus abit, abeunt à lepore victi canes,
 Canumque domini. Sed fuit victoriæ
 Anselmus auctor, auctor Anselmo Deus.

*Mirus euentus; Capra à lupo raptanda
 cornua in eius fauces ingerit, ambo in equi
 tergum delabuntur.*

Ex relatu viri probi.

IN Lotaringis nata lis super lupo est,
 Quem capra cepit, quem caballus in lares
 Detulit heriles. Lector Arbiter sede.
 Dum capra colle de supino tonfiles
 Auida genistas, aut cynorrhodon vorat,
 Nunc pede sinistro, nunc adulta dextero;
 En triduanâ semirofus inediâ
 Astat inopinæ proximus frater lupo.
 Quid illa faciat, quove proripiat gradum?
 Nec via, nec hora, nec modus super fugæ est;
 Fugere sociæ, fugit & gregis caper,
 Procul & in herbâ voluitur caprarius,
 Suos amores aut amicos concinens.
 Sesquipede dentes pandit irruens lupo
 „ Iam iamque. Quanto pollet ingenio Timor?
 „ Quid

» Quas non dat alas, dum licet: dum non licet,
 » Quæ non ministrat arma? testis hæc mea
 Capella, cui mox condidit Necessitas
 Animosa telum. Crederes? fastigia
 Capitis bicornis iactat in fauces lupi,
 Et vtrunque malas hoc veruto perfodit.
 Incogitatis ambo sic nexi plagis,
 Capræ ille ramis, ista mandibulis lupi,
 Hælere primum. Conijce, ô Lector bone,
 Quid fuerit animi seu capellæ seu lupi?
 Hic præ stupore, non secus quàm si sibi
 Sincipite crescent cornua (& iam creuerant)
 Et præ dolore fauciarum faucium,
 Oculos rotare, nil moueri, vel leues
 Edere vlulatus impos. Ast hirquis capra
 Iam dextra iam sinistra contuentibus
 Obliqua, barbam purpurascens videns
 Atro cruore, verita, ne mox in lupi
 Trahatur aluum tota, retroflectere:
 Et hanc volens nolensque captiuam sequi
 Captiuus ille, donec à vestigio
 Fallente lapsi, sic catenati ruunt
 De colle pariter, nunc lupum super capra,
 Vice reuolutâ nunc capram super lupus,
 Nunc, vt cylindrus, recta facti linea
 Parili rotatu ad vallis ima defluunt.
 Fugâ suarum territus caprarius,
 Oculisque mirum conspicatus voluolum,
 Sollicitus hæret, quid caprâ fiet suâ;
 » Aduolat, & acri voce conclamat, Lupum ô,
 » Lupum ô sodales. Interim res altera
 Aliud stuporis indidit. Lasciuens

In

In valle fors caballus alti graminis
 Gaudebat esu, quando præceps impetus
 Capram lupumque iecit (ita casus tulit)
 In tergum equinum; stupidus istoc ponderis,
 Et tam propinqui trepidus aspectu lupi,
 Equus in heriles illicet ruit fores,
 Heroque prædam fortuitam destinat.
 Hinc lupus & inde capra stabant penfiles,
 Ut in macellum par solet nefrendium
 Gestare Corydon; Traditur lupus neci,
 Suoque capra redditur Caprario,
 Exanguis, algens, attonita si vnumquam fuit.
 Non inficetam fortè credens fabulam,
 Fœtum Poëtæ dicet ætas postera.

Sed gesta res est; auctôr est mihi, fidem
 Cui derogare non sit infimum scelus.
 Ardet etiamnum iurgium indiremptile, &
 Lis magna, prædam dum Caprarius suam,
 Quam capra cepit; alter astruit suam,
 Quam suus in ædes intulit suas equus.
 Vbique casus, non vbique ius valet.
 Dic Arbitr, vtri deuoueres hunc lupum?

Pueri duo cum IESU puero ientant.

Ex Ant. Senen. Chronic. anno 1240.

IN Santareno Lusitaniæ solo,
 Bernardus olim Dominici è coetu fuit,
 Vir, si quis illos inter, integerrimus.
 Is puerulorum par docile, blandum, innocens,
 Iam pia docebat Capita, iam mores probos,